Factsheet Monitor Simpel Switchen

Monitor van het landelijk programma Simpel Switchen in de Participatieketen

Opdrachtgever: Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid

Meting 1: 2025/2026

Deze publicatie is een uitgave van KWIZ. Het overnemen van cijfers en/ of teksten is toegestaan, mits de bron duidelijk wordt vermeld. Niets uit deze publicatie mag worden verveelvoudigd en/ of openbaar gemaakt worden in welke vorm dan ook zonder voorafgaande toestemming van KWIZ. Resultaten zijn gebaseerd op eigen berekeningen van KWIZ in projectnummer 10012 op basis van niet-openbare microdata van het Centraal Bureau voor de Statistiek.

KWIZ, oktober 2026

Inhoud

1 Inleiding en onderzoeksopzet
2 Het programma Simpel Switchen
3 Mensen die switchen
4 De overstap in de praktijk: ervaringen rond switchen
5 Begeleiding bij switchen: de uitvoeringspraktijk
6 Lokale implementaie en uitvoering
7 Conclusies

Leeswijzer

Deze factsheet toont de belangrijkste gegevens uit de eerste monitor van Simpel Switchen. Hoofdstuk 1 fungeert als inleiding, waarin de onderzoeksvragen en de onderzoeksopzet worden besproken. Hoofdstuk 2 schetst vervolgens de beleidskaders van Simpel Switchen. De daaropvolgende hoofdstukken (3 t/m 6) presenteren de resultaten van de monitor op verschillende niveaus. De conclusies volgen in hoofdstuk 7.

1 Inleiding & onderzoeksopzet

1.1 Programma Simpel Switchen

Het landelijke programma 'Simpel Switchen in de Participatieketen' (ministeries van SZW en VWS) heeft als doel om stappen makkelijker, veiliger en meer voorspelbaar te maken. Dit gaat om de overstap van een uitkering of dagbesteding naar (betaald) werk, zoals beschut werk, banenafspraak en regulier werk, of omgekeerd. In de praktijk is het maken van een stap vaak complex, wat zorgt voor drempels bij mensen die (willen) switchen.

Simpel Switchen verlaagt deze drempels door:

- **Praktische ondersteuning**: ontwikkeling van rekentools, stappenplannen, keuzehulpen en toolkits voor professionals.
- **Systeemverbetering**: samenwerking met gemeenten, UWV en zorgorganisaties om wet- en regelgeving te verduidelijken of aan te passen.
- **Veilige overgangen**: het creëren van een veilige omgeving waarin mensen stappen durven zetten, omdat financiële gevolgen duidelijk zijn en risico's worden beperkt.

1.2 Doel van de monitor

Om de effectiviteit van het programma te bewijzen en het beleid bij te sturen, is een meerjarige monitor opgezet. De centrale doelen voor de monitoring zijn:

1. *Inzicht in de effecten van het Simpel Switchen programma op de betrokkenheid van en het handelen in de uitvoeringspraktijk.*
2. *Inzicht in de omvang van de knelpunten rondom de switches en de ontwikkeling hierin en hoeveel mensen hiermee te maken hebben.*

1.3 Onderzoeksopzet en methoden

De monitor hanteert een mixed-methods benadering (combinatie van kwantitatieve data en kwalitatieve verhalen) en meet resultaten op vier verschillende niveaus:

1. **Programmaniveau**: bekendheid, betrokkenheid en tevredenheid over Simpel Switchen.
2. **Wettelijk & bestuurlijk niveau**: aanpassingen in regelgeving en de mate van bestuurlijk draagvlak.
3. **Professionals**: bewustzijn van behoeften en aanpassingen in de lokale werkprocessen.
4. **Mensen die switchen**: ervaren belemmeringen, onzekerheid en de duurzaamheid van de switch.

Meting 1 heeft plaatsgevonden in de periode maart 2025 – februari 2026. In het voorjaar van 2026 is de verzamelde data geanalyseerd. De data heeft betrekking op het jaar 2025, met uitzondering van de CBS-microdata (periode 2019-2024). Tijdens deze meting zijn drie onderzoeks-methoden toegepast. In meting 2 worden deze onderzoeksmethoden herhaald en aangevuld met nadere kwalitatieve methoden.

Meting 1: 2025/2026

Deskresearch & data-analyse



Analyse van landelijke wet- en regelgeving, communicatie-uitingen, gebruiksdata van producten (downloads, webanalytics) en UWV-dashboards.

CBS-microdata



Analyse van gekoppelde persoonsgegevens (o.a. uitkeringen, beschut werk, dagbesteding en inkomen) om de omvang en richting van switches in kaart te brengen.

Enquête



Uitgevoerd onder beleidsmedewerkers, uitvoeringsprofessionals en werkgevers. De respons betreft 222 professionals, wat een substantiële basis biedt voor conclusies over de uitvoeringspraktijk.

Meting 2: vervolg 2026/2027



gericht op professionals, gemeenten en mensen die (willen) switchen

2 Het landelijk programma Simpel Switchen

2.1 Kern van het programma: belemmeringen wegnemen

Het programma Simpel Switchen is opgezet om belemmeringen weg te nemen voor mensen die switchen tussen uitkering, dagbesteding, beschut werk, banenafspraak en regulier werk (plekken in de participatieketen). Het uitgangspunt van het programma is dat iedereen moet kunnen meedoen op de voor hen best passende plek. Dit betekent dat mensen makkelijk en veilig moeten kunnen switchen tussen de verschillende plekken in de participatieketen.

Het wegnemen van drempels vraagt om meer dan alleen tools; het vereist een structurele verandering in wetgeving, samenwerking en het handelen van professionals.

2.2 Uitgangspunten en verloop van het programma

De focus van het programma verschoof van inzicht naar toepassing.

- **Fase 1. Verkenning en agendering** (2018–2020): inzicht verkrijgen in knelpunten en het zichtbaar maken van de problematiek over de volle breedte van de participatieketen.
- **Fase 2. Ontwikkelen en experimenten** (2019–2022): ontwikkelen en testen van oplossingen en instrumenten, zoals tools om financiële gevolgen inzichtelijk te maken.
- **Fase 3. Implementatie en opschaling** (vanaf 2023): realiseren van structurele verbeteringen, versterken van samenwerking tussen partners en het aanpakken van knelpunten in wet- en regelgeving.

2.3 Van programma-resultaten naar monitoring

Het landelijke programma heeft een fundament gelegd door het thema ‘Simpel Switchen’ structureel op de beleidsagenda te zetten, tools te ontwikkelen en de samenwerking tussen partners uit de Werkplaats Simpel Switchen te versterken. Voorafgaand aan de monitor waren er al signalen van belemmeringen bij het switchen, zoals complexe regels en afstemming tussen domeinen. De huidige monitor diept dit verder uit: hoe vertalen de programma-resultaten zich naar het handelen in de praktijk, en wat is de werkelijke omvang van de belemmeringen voor de mensen in de participatieketen?

2.4 Beleidstheorie van Simpel Switchen

Figuur 1 visualiseert de beleidstheorie van Simpel Switchen verbonden aan een evaluatiemodel (input–output–outcome–impact). Het model laat zien hoe het programma uitgewerkt kan worden in termen van causalse ketens en gedragsmechanismen.



figuur 1. Beleidstheorieketen Simpel Switchen gekoppeld aan evaluatiemodel

3 Mensen die switchen

De doelgroep van Simpel Switchen is breed. De focus van het programma ligt op mensen die vanuit een uitkering aan het werk willen, of die binnen de participatieketen stappen zetten. In dit hoofdstuk kijken we naar vier participatieplaatsen.

3.1 Deeltijders

In beschut werk en bij de banenafspraak is deeltijdwerk, minder dan 35 uur per week, de standaard. Dit blijft over de jaren stabiel en hangt vaak samen met de persoonlijke mogelijkheden van de werknemer.

3.2 Bewegingen binnen de participatieketen

Op basis van de cohortanalyse van het cohort 2019 naar de participatieposities in 2024 zijn de volgende patronen zichtbaar (figuur 2).

→ Een groot deel van de mensen bevindt zich vijf jaar later (weer of nog steeds) in dezelfde participatiepositie.

→ Er is een relatief kleine maar duidelijke beweging van mensen die vanuit de dagbesteding naar vormen van betaald werk switchen, en van mensen die vanuit beschut werk doorstromen naar de banenafspraak. Er zijn ook mensen die stappen maken richting regulier werk, met name vanuit banenafspraak en dagbesteding. Tegelijkertijd zien we een relatief kleine bewegingen de andere kant op.

→ De banenafspraak vormt een belangrijke schakel in de participatieketen. Zij maakt mobiliteit naar regulier werk mogelijk, maar fungeert ook als vangnet bij een beweging vanuit regulier werk.

Figuur 2. Verplaatsingen van mensen uit het cohort 2019 tussen 2019 en 2024 binnen de participatieketen.

	Startpositie 2019	Aandeel deeltijders in 2019*	Beweging in de periode 2020 - 2024		Aandeel deeltijders in 2024*
Dagbesteding (personen tot 67 jaar)	35.666	N.b.	8.588	24,1%	N.b.
			241	0,7%	80,1%
			1.352	3,8%	80,0%
			1.521	4,2%	55,8%
			23.964	67,2%	N.v.t.
Beschut werk	3.686	78,2%	69	1,9%	N.b.
			2.373	64,4%	74,7%
			424	11,5%	74,8%
			36	1,0%	36,1%
			784	21,2%	N.v.t.
Banenafspraak	181.380	61,5%	1.056	0,6%	N.b.
			1.617	0,9%	75,6%
			127.372	70,2%	57,2%
			8.404	4,6%	29,2%
			42.931	23,7%	N.v.t.
Regulier werk	8.167.988	41,3%	4.095	0,1%	N.b.
			421	0,0%	71,7%
			6.084	0,1%	69,8%
			6.651.889	81,4%	41,5%
			1.505.499	18,4%	N.v.t.

** N.b. = niet beschikbaar;*
N.v.t. = niet van toepassing;
Overig = deze categorie gaat over personen die geen betaald werk hebben en niet in dagbesteding zitten.

3.3 Participatiepositie en inkomensbron

De verschillen tussen participatieposities zijn zichtbaar bij de verdeling naar belangrijkste inkomensbron (figuur 3). Bij dagbesteding is een uitkering doorgaans de belangrijkste inkomensbron. In beschut werk en bij de banenafspraak vormt loon de basis van het inkomen, maar wordt dit regelmatig aangevuld met een uitkering.

Bij de interpretatie is van belang dat de participatiepositie op een peilmoment is vastgesteld, terwijl de inkomensbronnen betrekking hebben op het gehele kalenderjaar. Daardoor kunnen combinaties voorkomen die op het eerste gezicht minder logisch lijken, bijvoorbeeld looninkomsten bij mensen die op het peilmoment dagbesteding volgden, of uitsluitend een uitkering bij mensen die op het peilmoment werkten.

Figuur 3. Participatieplaats en belangrijkste inkomensbron in 2024 (van het cohort uit 2019).

Positie in 2024 van cohort 2019		Aandeel deeltijders*	Uitsplitsing inkomensbron		Aandeel deeltijders per inkomensbron*
Dagbesteding (personen tot 67 jaar)	17.456	N.b.	Loon	2,8%	N.b.
			Loon + bijstand	1,5%	
			Loon + Wajong	0,5%	
			Loon + WIA (Arbeidsongeschiktheid/ziekte)**	3,4%	
			Loon + combinatie bijstand, Wajong, WIA	0,5%	
			Uitkering	88,5%	
Beschut werk	5.865	76,3%	Loon	66,7%	75,1%
			Loon + bijstand	13,7%	96,4%
			Loon + Wajong	6,9%	87,9%
			Loon + WIA (Arbeidsongeschiktheid/ziekte)**	4,9%	87,2%
			Loon + combinatie bijstand, Wajong, WIA	3,0%	90,7%
			Uitkering	4,5%	-
Banenafspraak	145.870	59,4%	Loon	58,9%	44,2%
			Loon + bijstand	5,9%	90,4%
			Loon + Wajong	24,6%	74,2%
			Loon + WIA (Arbeidsongeschiktheid/ziekte)**	7,1%	75,8%
			Loon + combinatie bijstand, Wajong, WIA	3,6%	83,6%
			Uitkering	-	-
Regulier werk	6.717.543	41,7%	Loon	96,3%	41,0%
			Loon + bijstand	0,3%	66,6%
			Loon + Wajong	0,2%	74,3%
			Loon + WIA (Arbeidsongeschiktheid/ziekte)**	3,2%	53,5%
			Loon + combinatie bijstand, Wajong, WIA	0,1%	76,5%
			Uitkering	-	-

Conclusie

Terwijl de meeste mensen in hun positie blijven, tonen de cijfers een beweging richting regulier werk, waarbij de banenafspraak fungeert als schakel in de verschuiving van een uitkering naar loon als belangrijkste inkomensbron.

** N.b. = niet beschikbaar*
***CBS gebruikt de omschrijving Ziekte/ Arbeidsongeschiktheid en definieert dit als personen met WIA (WGA en IVA), WAO, WAZ, deel oude regeling Wajong en mensen in de Ziektewet.*

4 De overstap in de praktijk: ervaringen rond switchen

In deze eerste meting is gekeken naar de financiële gevolgen, drempels en ondersteuning voor mensen die switchen, bezien vanuit het perspectief van professionals in uitvoeringsorganisaties.

4.1 Inzicht in rechten en financiële gevolgen

Veel mensen die switchen tussen uitkering en (deeltijd) werk hebben onvoldoende inzicht in hun rechten en de financiële gevolgen. Professionals signaleren dit bij beide richtingen van de switch. Inzicht in de financiële gevolgen en kennis over toeslagen, tegemoetkomingen en ondersteuning bij een switch schieten tekort. Slechts 3 tot 9 procent van de professionals is van mening dat mensen voldoende weten bij het maken van een switch.

Bij een switch van een **uitkering** naar (deeltijd) betaald **werk...**

*...ziet **51 procent** van de professionals dat mensen **niet weten** waar ze recht op hebben qua toeslagen of tegemoetkomingen.*

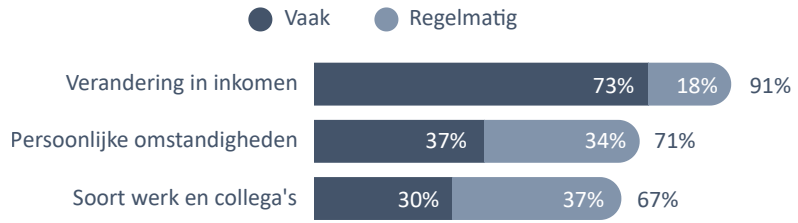
De financiële impact verschilt per switch: bij een volledige overgang van een uitkering naar betaald werk is de kans op financieel voordeel het grootst, maar komen terugvorderingen van toeslagen of uitkeringen relatief vaker voor dan bij een gedeeltelijke overgang naar betaald werk. Bij een switch van betaald werk naar een uitkering is de kans op financiële achteruitgang het grootst.

Om de behoeften en onzekerheden nog beter in kaart te brengen, worden de inzichten bij de volgende meting rechtstreeks opgehaald bij mensen die (willen) switchen.

4.2 Belemmeringen

De onzekerheid over veranderingen in inkomen is de meest voorkomende belemmering om te switchen. Daarnaast vormen onzekerheden over persoonlijke omstandigheden, het soort werk/collega's, rechten en plichten, het hebben van een vast contactpersoon en praktische punten belangrijke drempels. Eventuele onzekerheid over veranderingen in uitgaven komt volgens de meeste professionals minder vaak voor.

Figuur 4. Top drie onzekerheden die vaak of regelmatig voorkomen als belemmering om te switchen



4.3 Ondersteuning bij het zetten van een stap

Vaak kunnen professionals ondersteuning bieden aan mensen die een stap (willen) zetten. Dit gebeurt vooral in de vorm van begeleiding en coaching of het bieden van een veilige overgang, proefplaatsing of stage. Ondersteuning bieden in de vorm van loopbaanoriëntatie en financieel advies komt relatief minder vaak voor. Zo biedt bijna de helft van de professionals (bijna) geen financieel advies.

Conclusie

Er is een duidelijke behoefte aan betere voorlichting over de financiële gevolgen van een switch. Terwijl inkomensonzekerheid een grote drempel vormt, is financieel advies juist de vorm van ondersteuning die het minst wordt geboden.

5 Begeleiding bij switchen: de uitvoeringspraktijk

Dit hoofdstuk schetst de uitvoeringspraktijk van het programma Simpel Switchen vanuit het perspectief van professionals, werkgevers en sociaal ondernemers. Het merendeel van de professionals ziet dat het switchen (zeer) moeizaam verloopt. Wat loopt goed en waarom is switchen nog vaak moeizaam?

Figuur 5. Hoe gaat het switchen?



5.1 Wat gaat goed?

✓ Gesprekken met mensen die (willen) switchen

In gesprekken die professionals voeren met mensen die (willen) switchen, worden belemmeringen besproken. Met name belastbaarheid, beperkingen, arbeidsvaardigheden en inkomensveranderingen zijn onderwerpen die volgens professionals altijd of meestal worden besproken.

✓ Handelingsruimte en werkprocessen

Een meerderheid van de professionals ervaart ruimte om het perspectief van mensen centraal te stellen, zoals het proces uitleggen en uitdagingen bespreken. Veertig procent van de respondenten geeft aan dat er recent aanpassingen in werkprocessen zijn doorgevoerd om het switchen te vereenvoudigen; deze veranderingen hebben vooral betrekking op de samenwerking tussen organisaties en het contact met de mensen die (willen) switchen.

5.2 Waarom gaat switchen soms of vaak moeizaam?

● Kennis

Wat betreft de kennis van Simpel Switchen geeft 41 procent van de professionals dat zij voldoende weten om goed te kunnen adviseren, 44 procent weet soms voldoende en 15 procent weet onvoldoende.

● Samenwerking

Een meerderheid van de professionals (65 procent) ervaart te weinig samenwerking tussen (uitvoerings)-organisaties. Ook vindt 42 procent van de professionals de kwaliteit van samenwerking onvoldoende.

● Systeem

Een belangrijke belemmering in het versimpelen van switchen is de landelijke en lokale wet- en regelgeving; professionals ervaren deze als te complex.

5.3 Gebruik en nut van producten en activiteiten

Simpel Switchen biedt verschillende tools en producten die professionals ondersteunen bij het begeleiden van mensen die (willen) switchen. De bekendheid en het gebruik van Simpel Switchen-producten lopen uiteen. Kennis- en inspiratiekanalen worden relatief veel geraadpleegd en bezocht. Inhoudelijke hulpmiddelen worden echter door een relatief klein deel van de professionals gebruikt en zijn ook minder bekend.

Figuur 6. Bekendheid en bijdrage van producten, tools en inspiratie vanuit Simpel Switchen



Onder de professionals die de producten wél gebruiken, is de tevredenheid doorgaans hoog. Opvallend is dat beleidsmedewerkers, managers en directeuren gemiddeld beter bekend zijn met de producten dan uitvoerende professionals, wat wijst op een sterker bereik op beleidsmatig dan op uitvoerend niveau.

● Conclusie

Simpel Switchen is vooral bekend als kennis- en inspiratieprogramma. De vertaalslag naar structurele veranderingen in de uitvoeringspraktijk en naar een breed gebruikt instrumentarium is (nog) beperkt.

6 Lokale implementatie en uitvoering

Dit hoofdstuk analyseert de interactie tussen wet- en regelgeving, lokale implementatie en de uitvoeringsrealiteit.

6.1 Lokale veranderingen

Simpel Switchen heeft als uitgangspunt dat aanpassingen in processen en regelgeving vooral lokaal plaatsvinden. In de praktijk zien we dat gemeenten de lokale regelgeving en werkprocessen aanpassen om switches te vereenvoudigen. Voorbeelden hiervan zijn de inzet van de ‘garantieknop’ om uitproberen te stimuleren, ondersteuning om een armoedeval te voorkomen en een verkort aanvraagformulier bij terugkeer naar een uitkering.

6.2 Landelijke wet- en regelgeving

Simpel Switchen functioneert als agendasetter door knelpunten systematisch te verzamelen en aanpassingen van wettelijke kaders te verkennen. Een concreet resultaat hiervan is de Participatiewet in Balans: in deze wet zijn voorstellen vanuit Simpel Switchen verwerkt.

6.3 Bekendheid met regelgeving rondom Simpel Switchen

Ondanks de vooruitgang die is geboekt door het Simpel Switchen programma, is de bekendheid met de wijzigingen in regelgeving die hebben plaatsgevonden beperkt.



Zeventig procent van de professionals, bestuurders en beleidsmedewerkers is *niet bekend* met wijzigingen in landelijke regelgeving.



Meer dan de helft (54 procent) van de professionals bij gemeenten *weet niet* of er lokale wijzigingen zijn doorgevoerd.

6.4 Systemische en operationele knelpunten

De ervaringen van professionals tonen dat het versimpelen van switchen vooral wordt bemoeilijkt door verschillende systeemknelpunten.

Niet-aansluitende wet- en regelgeving: landelijke wet- en regelgeving binnen de Wmo, Participatiewet, Wlz en uitvoering van de wetgeving bij het UWV sluiten onvoldoende op elkaar aan, waardoor switches ingewikkeld of soms onmogelijk zijn. Verder verschilt het lokale beleid sterk per gemeente.

Inrichting van werkprocessen: bestaande processen zijn nog niet altijd ingericht op 'simpel switchen'. Elke casus vraagt daarom om individueel uitzoekwerk en maatwerk.

Uitvoeringsproblemen: hoge werkdruk, personeelsverloop en een tekort aan tijd, kennis en middelen maken het bieden van maatwerk lastig.

Samenwerking: hoewel partijen aangeven dat ze elkaar over het algemeen kunnen vinden, blijft de integrale samenwerking kwetsbaar door eigen budgetten, onduidelijke verantwoordelijkheden en het ontbreken van vaste contactpersonen.

Conclusie

Simpel Switchen fungeert als een motor voor hervormingen, waarbij zowel landelijke als lokale kaders worden aangepast. De grootste uitdagingen liggen in de inrichting van de werkprocessen en de dagelijkse uitvoering, waarbij systemische knelpunten in wetgeving en samenwerking de realisatie van maatwerk belemmeren.

7 Conclusies

Simpel Switchen heeft succesvol agendawerk verricht en randvoorwaarden verbeterd. De grote opgave voor de komende jaren is het vertalen van beleidsruimte naar de dagelijkse praktijk van uitvoerende professionals.

7.1 Omvang en aard switches

Stabiliteit binnen de participatieplekken is de voornaamste uitkomst; veel mensen zitten (opnieuw of nog steeds) in dezelfde participatiepositie in 2024 ten opzichte van 2019. Waar wel beweging plaatsvindt, is dit meer richting betaald werk of werk met minder ondersteuning dan andersom. Deeltijdwerk is een structureel kenmerk van beschut werk en banenafspraak. De bewegingen binnen de keten (vooral vanuit dagbesteding en beschut werk) lijken te leiden tot meer economische zelfstandigheid; er is een verschuiving van uitkerings-afhankelijkheid naar looninkomsten zichtbaar. Bewegingen binnen de keten zijn op zichzelf geen succesindicatoren voor het programma. Deze krijgen pas betekenis wanneer ze worden gekoppeld aan verbeterde randvoorwaarden.

7.2. Bekendheid programma en producten Simpel Switchen

Het programma heeft een hoge naamsbekendheid binnen de bereikte netwerken. Circa 40 procent van de respondenten is verder bekend met de producten verbonden aan het programma. Het gebruik van deze producten ligt lager (circa 15 procent). De kwaliteit van de producten wordt positief beoordeeld; de uitdaging ligt in de bekendheid en toepassing van de producten in de praktijk.

7.3. Bijdrage aan makkelijker en veiliger switchen

Simpel Switchen heeft bijgedragen aan agendering en aanpassingen in wet- en regelgeving (bijv. Participatiewet in Balans). De vertaalslag naar de uitvoeringspraktijk is nog niet overal vanzelfsprekend. Uitvoeringsfactoren zoals tijdsdruk, capaciteit, kennis en samenwerking bepalen de benutting van beleidsruimte. Hierdoor zijn overgangen in de praktijk vaak complex en risicovol.

7.4. Effecten op de uitvoeringspraktijk

De resultaten laten zien dat het programma heeft bijgedragen aan agendering, kennisdeling en eerste procesaanpassingen. Tegelijkertijd is de doorwerking naar het dagelijks handelen van uitvoerende professionals nog niet overal structureel en vanzelfsprekend. Het gebruik van producten is relatief laag, waarbij beleidsmedewerkers en managers beter worden bereikt dan uitvoerende professionals. Simpel Switchen is onder professionals met name bekend via algemene communicatiekanalen. Verder dragen laagdrempelige activiteiten vanuit Simpel Switchen bij aan bewustwording. Tot slot zijn in 40 procent van de organisaties werkprocessen aangepast in het kader van Simpel Switchen.

7.5. Duurzaamheid van switches en passende participatie

De cohortanalyses laten zien dat er vanuit banenafspraak en beschut werk doorstroom is naar werk met minder ondersteuning. Dit wijst erop dat deze posities voor een deel van de mensen kunnen functioneren als een ontwikkelstap binnen de participatieketen. Switches leiden verder niet automatisch tot duurzame plaatsing. De duurzaamheid is afhankelijk van de context, zoals continuïteit van ondersteuning en voorspelbaarheid van inkomen. Professionals ervaren dat deze voorwaarden in de praktijk niet optimaal zijn ingericht, waardoor overgangen kwetsbaar zijn. Tegelijkertijd moet worden onderkend dat wat op een bepaald moment geen duurzame werkplek is, wel de op dat moment best passende plek kan zijn voor een persoon.

7.6. Betekenis en ontwikkelopgave van Simpel Switchen

De kernopgave van Simpel Switchen is niet het stimuleren van mobiliteit of beweging op zich, maar het verbeteren van de voorwaarden waaronder deze mobiliteit of beweging plaatsvindt. De meerwaarde van het programma ligt in het verminderen van de complexiteit die professionals in de praktijk ervaren, zodat overgangen veiliger en voorspelbaarder worden. De focus voor de komende jaren ligt daarom nog meer op de verschuiving van beleidsontwikkeling en regelgeving naar de vertaling naar de uitvoeringspraktijk. De uitdaging is om instrumenten beter in te bedden in het dagelijks handelen van professionals, zodat switches structureel eenvoudiger en duurzamer worden.